

WARSZAWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 17. Pruszków, dnia 1 września 1949 r. Rok XVI

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY

Publikacje Wojewody Warszawskiego.

- Poz. 293. Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego z dnia 18 maja 1949 r. w sprawie wprowadzenia zmian w załącznikach do rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 31.I.1946 r. o upoważnieniu Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów miast do stosowania nakazów karnych (Warszawski Dziennik Wojewódzki Nr 4, poz. 17 z 1946 r.) oraz do uzupełniającego rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 11 maja 1948 r. (Warszawski Dziennik Wojewódzki Nr. 9, poz. 69 z 1948 r.).
- Poz. 294. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 20 maja 1949 r. Nr. Odb. B. IV-3/2/5/49 w sprawie sposobu udzielania kredytów na cele budownictwa.
- Poz. 295. Ogłoszenie Wojewody Warszawskiego z dnia 25 sierpnia 1949 r. Nr. A. P. IV-4/38/49 o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości, położonych w granicach terytorialnych wsi Prostyń, na rzecz Skarbu Państwa — na cele kolejowe.

Poz. 293.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Warszawskiego z dnia 18 maja 1949 r. w sprawie wprowadzenia zmian w załącznikach do rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 31.I.1946 r. o upoważnieniu Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów miast do stosowania nakazów karnych (Warszawski Dziennik Wojewódzki Nr 4, poz. 17 z 1946 r.) oraz do uzupełniającego Rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 11 maja 1948 r. (Warszawski Dziennik Wojewódzki Nr 9, poz. 69 z 1948 r.).

W załącznikach do cytowanych wyżej rozporządzeń, to jest w wykazie przepisów prawnych oraz w instrukcji o nakładaniu kar nakazami karnymi, wprowadzam następujące zmiany, a mianowicie:

§ 1.

Rozszerzam uprawnienia Wójtów, Burmistrzów oraz Prezydentów miast, niepełniących funkcji Starostów Grodzkich, do wymierzania kar nakazami karnymi za wykroczenia, wyszczególnione w wykazie, załączonym do niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Zmieniam niektóre postanowienia instrukcji o nakładaniu kar nakazami karnymi przez Wójtów, Burmistrzów oraz Prezydentów miast, nie pełniących funkcji Starostów Grodzkich, stosownie do obowiązujących obecnie norm prawnych; tekst instrukcji w nowym brzmieniu załącza się do niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Warszawskim Dzienniku Wojewódzkim.

WOJEWODA: w/z Mgr. W. Białkowski, Wicewojewoda

Z A Ł A C Z N I K

do 2 rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 31 stycznia 1946 r., uzupełniony stosownie do postanowień § 1 rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 16 maja 1949 r.

WYKAZ PRZEPISÓW PRAWNYCH

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
1	1	Ustawa z dnia 21.III.1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. Ust. R. P. Nr 51 poz. 423 z 1931 r.) z późniejszymi zmianami. U w a g i: wykroczenia z art. 11 rozpatruje Sąd Obywatelski, o ile jest zorganizowany na terenie danej gminy (Dz. Ust. R. P. Nr 8 poz. 64 z 1946 r. art. 20 § 1 p. c); kary za potajemne gorzelnictwo i nielegalny wyszynk wymierzają władze skarbowe i sądy powszechne na podstawie Prawa karnego skarbowego z dnia 11.IV.1947 r. z późniejszymi zmianami (Dz. Ust. R. P. Nr 32 poz. 140 z 1947 r.).	Sprzedaż napojów, zawierających jakiegokolwiek ilości alkoholu, nieletnim do lat 18 lub uczniom wszelkiego rodzaju szkół niższych i średnich bez względu na ich wiek (art. 8), sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych w miejscach, w dniach i godzinach zakazanych (art. 4), pojawienie się w miejscu publicznym w stanie nietrzeźwym (art. 11), doprowadzenie innej osoby do stanu nietrzeźwości (art. 11). wydawanie napojów alkoholowych osobie, będącej w stanie nietrzeźwym (art. 11), przebywanie po godzinie prawnie przepisanej w lokalu detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem pomimo protestu ze strony koncesjonariusza, lub przedstawiciela władzy bezpieczeństwa (art. 12).	Art. 10 wymienionej obok ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 51 poz. 423 z 1931 r.). Art. 10 Art. 10 Art. 10 Art. 10 Art. 12

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
II	1	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 6.III.1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. Ust. R. P. Nr 32 poz. 309 z 1928) z późniejszymi zmianami.	Zaniechanie przez właściciela lub dzierżawcę domu — a) zameldowania w gminie osoby, przebywającej dłużej niż 3 dni w danym domu, przed upływem następnym 24 godzin (art. 7 ust. 1), b) wymeldowania w gminie osoby, przynoszącej się do innej miejscowości lub przeprowadzającej się do innego domu w tej samej miejscowości, przed upływem 48 godzin od chwili opuszczenia przez nią mieszkania (art. 8 ust. 1), uchylenie się osoby, podlegającej zameldowaniu lub wymeldowaniu, od zawiadomienia właściciela lub administratora danego domu w ciągu 3 dni o swym przybyciu, bądź też przed upływem 48 godzin o wyjeździe lub od udzielenia mu danych, potrzebnych dla zameldowania, ewentualnie wymeldowania (art. 10).	Art. 25 wymienionego obok Rozporządzenia w brzmieniu, ustalonym Ustawą z dn. 15.III.1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 38 poz. 390 z 1932 r. art. 1 p. 11).
III	1	Ustawa z dn. 15.VII.1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju z późniejszymi zmianami (jednolity tekst — Dz. Ust. R. P. Nr 82 poz. 531 z 1939 r. o zakwaterowaniu wojska i marynarki wojennej).	Uchylenie się od oddania pomieszczenia na cele zakwaterowania wojska i marynarki wojennej na skutek wydanego zarządzenia władzy (art. 51), utrudnianie spokojnego i prawidłowego zamieszkiwania w wyznaczonych pomieszczeniach (art. 51).	Art. 51 (p. 1) wymienionej obok ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 82 poz. 531 z 1939 r.) Art. 51 (p. 2)
	2	Ustawa z dn. 9.IV.1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. Ust. R. P. Nr 25 poz. 220 z 1938 r. i Dz. Ust. R. P. Nr 8 poz. 37 z 1945 r.).	Uchylenie się od obowiązku zgłoszenia zmiany miejsca zamieszkania (art. 138), niezgłoszenie się na wezwanie właściwej władzy (art. 140), niezgłoszenie się do rejestru poborowych (art. 17).	Art. 169 (p. a) wymienionej obok ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 25 p. 220 z 1938 r.) Art. 169 (p. b) Art. 170 (p. a)
	3	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 12.XI.1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. Ust. R. P. Nr 102 poz. 883 z 1927 r. i późniejsze zmiany).	Uchylenie się od obowiązku dostarczenia środka przewozowego (art. 18).	Art. 18 wymienionego obok Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr 102 poz. 883 z 1927 r.)
	4	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dn. 8.XI.1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociagowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla obrony Państwa (jednolity tekst) (Dz. Ust. R. P. Nr 74 poz. 502 z 1939 r.).	Uchylenie się wbrew wydanemu zarządzeniu od zgłoszenia we właściwym urzędzie posiadanych zwierząt pociagowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów w celu sporządzenia ich spisów (art. 13).	Art. 31 wymienionego obok Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr 74 poz. 502 z 1939 r.).
	5	Ustawa z dnia 25.II.1948 r. o powszechnym obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego młodzieży, oraz o organizacji spraw kultury fizycznej i sportu (Dz. Ust. R. P. Nr 12 poz. 90 z 1948 r.).	Niedopełnienie obowiązku stawiennictwa do Komisji kwalifikacyjno-rejestracyjnej (art. 64 p. a).	Art. 64 (p. a) wymienionej obok Ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 12 poz. 90 — 1948 r.).
IV	1	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 22.VIII.1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. Ust. R. P. Nr 77 poz. 673 z 1927 r.) z późniejszymi zmianami, oraz Rozporządzenia Wojewody Warszawskiego, wydane na podstawie art. 16 i innych rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22.VIII.1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.	Niedoprowadzenie niektórych zwierząt do badania lekarskiego, szczepienia rejestracji lub znakowania wbrew wydanemu zarządzeniu w danej sprawie (art. 98), niezgłoszenie w ciągu 24 godzin w Starostwie powiatowym, w Zarządzie gminy lub na posterunku M. O. każdego wypadku zachorowania zwierzęcia na zaraźliwą chorobę lub objawów, wzbudających podejrzenie zachorowania na taką chorobę (art. 20), zaniedbanie obowiązku odosobnienia zwierzęcia chorego lub podejrzanego, wyprowadzanie takich zwierząt poza obręb swego gospodarstwa, dopuszczenie osób postronnych do miejsca postoju takich	Art. 98 wyszczególnionej obok Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr 77 poz. 673 z 1927 r.), znowelizowany Ustawą z dn. 16.IV.1938 (Dz. Ust. R. P. Nr 27 poz. 245 z 1938 r. art. 1 p. 17).

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
			zwierząt. przechowywanie w miejscach nieodosobnionych zwierząt padłych i zabitych oraz bez zachowania potrzebnej ostrożności (art. 21).	
			U w a g a: wyrażenie „zwierzęta” oznacza wszystkie zwierzęta jednokopytkowe i racicowe oraz psy, koty, drób, pszczoły, ryby, raki i inne użyteczne zwierzęta w gospodarstwie (art. 1 p. 3).	
	2	Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20.X.1948 r. w sprawie ochronnego szczepienia psów przeciw wściekliznie (Dz. Ust. R. P. Nr 51 poz. 405 z 1948 r.).	Niedoprowadzenie psa do szczepienia w terminie i do miejsca, oznaczonego w rozporządzeniu lub w ogłoszeniu (§ 2), doprowadzenie psa do szczepienia bez smyczy lub bezpiecznego kagańca (§ 5).	„ „
	3	Ustawa z dnia 5.III.1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. Ust. R. P. Nr 40 poz. 349) oraz Dekret z dnia 25.VI.1946 r. w sprawie zmiany powyższej ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 32 poz. 203).	Nie zgłoszenie Zarządowi Gminy rozplodnika (art. 8 p. 1), niedoprowadzenie rozplodnika przed Komisję kwalifikacyjną (art. 8 p. 1).	Art. 11 obok wymienionej Ustawy z dnia 5.III.1934 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 40 poz. 349 w brzmieniu, ustalonym Dekretem z dnia 25.VI.1946 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 32 poz. 203 — art. 1 p. 5).
	4	Ustawa z dnia 13.III.1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (jednolity tekst — Dz. Ust. R. P. Nr 23 poz. 154 z 1946 r.).	Nie zgłoszenie ogiera dwuletniego i starszego do Zarządu gminy (art. 5), niedoprowadzenie go przed Komisję kwalifikacyjną w ustalonym czasie i do miejsca wyznaczonego (art. 5).	Art. 9 (p. 3) wymienionej obok Ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 23 poz. 154 z 1946 r.).
	5	Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 22.III.1928 o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. Ust. R. P. Nr 42 poz. 408 z 1928 r.) z późniejszymi zmianami, oraz rozporządzenia Wojewody Warszawskiego, wydane na podstawie wzmiankowanego wyżej rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22.III.1928 r. w sprawie badania zwierząt, pochodzących z obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych, przy załadunku i wyładunku na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.	Niezaopatrzenie koni, osłów, mułów, bydła rogatego, świń, owiec, kóz i drobiu w świadectwa miejsca pochodzenia (§ 1) — a) będących w posiadaniu osób, handlujących zwierzętami, b) dostarczanych do załadunku lub spędzanych na targi i pokazy, jak również przedstawianych komisjom remontowym, niezawiadomienie właściwego lekarza weterynarii przez posiadacza zwierząt w terminie ustalonym o zamierzonym ich załadunku do wagonów lub statków, względnie o wyładunku (§ 11). U w a g a: dowody tożsamości, wydawane dla koni przez organa wojskowe, zastępują świadectwa miejsca pochodzenia.	Art. 98 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22.VIII.1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. Ust. R. P. Nr 77 poz. 673 z 1927) znowelizowany Ustawą z dnia 16.IV.1938 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 27 poz. 245 z 1938 r. (art. 1 p. 17).
V	1	Ustawa z dnia 21.II.1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. Ust. R. P. Nr 27 poz. 198 z 1935 r.).	Niezawiadomienie właściwego zarządu gminnego o każdym wypadku zachorowania na ospę, dur, czerwonkę, szkarlatynę (płonicę), dyfterję (błonicę), gruźlicę, różę, jaglicę, odrę, koklusz, grype, włośnicę, wściekliznę, zatrucie jadami mięsnymi, rybnyimi, grzybami i tp. lub też wypadków, wzbudzających podejrzenie co do jednej z tych chorób (art. 1), niezawiadomienie właściwego zarządu gminnego o wypadku śmierci na chorobę zakaźną (art. 1).	Art. 22 obok wymienionej Ustawy z dnia 21.II.1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 27 poz. 198 z 1935 r.).
	2	Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 13.V.1937 r. w sprawie przepisów sanitarnych dla publicznych miejsc spożycia (Dz. Ust. R. P. Nr 41 poz. 327 z 1937 r.). U w a g a: Rozporządzenie to dotyczy restauracji, jadalni, kawiarni, cukierni i innych zakładów, w których podaje się środki żywności, celem spożycia ich na miejscu.	Brudne utrzymanie lokalu i znajdujących się w nim urządzeń (§ 1), bezpośrednie połączenie lokalu z mieszkaniem (§ 1) — dopuszczalne są korytarze, brak wentylacji (§ 2), wprowadzanie psów do pomieszczeń, w których się przyrządza potrawy i tp. lub przechowuje się środki żywności (§ 2),	Art. 22 Ustawy z dnia 21.II.1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. Ust. R. P. Nr 27 poz. 198 z 1935 r.).

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
			<p>brak umywalni z bieżącą wodą, mydłem, i czystym ręcznikiem, spluwaczki wodnej, wiszadeł, wycieraczek do obuwia (§ 3),</p> <p>brak ustępów dla gości lub niechlujne ich utrzymanie (§ 3),</p> <p>brudne stoły do spożycia (§ 5),</p> <p>brudne utrzymanie naczyń kuchennych i stołowych oraz nakryć i ścierek (§ 6),</p> <p>brak zabezpieczenia produktów spożywczych od owadów i od dotykania rękami przez gości (§ 7),</p> <p>brudne ręce i ubrania pracowników (§ 10).</p>	
	3	Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 1.VII.1935 r. w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów (Dz. Ust. R. P. Nr 54 poz. 352 z 1935 r.).	<p>Brak umywalni z wodą, nienależyte przewietrzanie i ogrzewanie (§ 3),</p> <p>nieodpowiednie kuchnie oraz spanie i przechowywanie w nich przedmiotów, nieprzeznaczonych do użytku kuchennego (§ 6),</p> <p>przechowywanie artykułów żywnościowych i gotowych potraw w nieodpowiednich pomieszczeniach (§ 7),</p> <p>brak siatek w ciepłej porze roku w oknach kuchni i spiżarniach, zabezpieczających od much (§ 7),</p> <p>nienależyte i brudne ustępy (§ 8),</p> <p>brudne lub nieodpowiednie ubrania osób, zatrudnionych w zakładzie (§ 9),</p> <p>brudna bielizna pościelowa i ręczniki (§ 10),</p> <p>brak spluwaczek, wypełnionych wodą (§ 11),</p> <p>niechlujne utrzymanie pomieszczeń i urządzeń, korytarzy, sieni i klatek schodowych oraz robactwo (§ 12),</p> <p>brak księgi zażaleń (§ 12).</p>	„ „
	4	Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 18.IX.1935 r. o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. Ust. R. P. Nr 78 poz. 483 z 1935 r.).	<p>Brak czystości i porządku w zakładzie (§ 2),</p> <p>brak umywalni z wodą bieżącą, przyrządów do wyjaławiania lub odkażania narzędzi, niedostateczny zapas czystej bielizny, białych fartuchów lub kurtki dla personelu, brak oddzielnych schówek na czystą i brudną bieliznę, koszy do śmieci, spluwaczek z wodą oraz wycieraczek do obuwia (§ 5),</p> <p>używanie narzędzi i przyborów fryzjerskich oraz golarskich zatłuszczonych, brudnych, nieodkażonych lub niewyjaławionych (§ 6),</p> <p>zdmuchiwanie włosów z narzędzi, przyborów oraz z klientów (§ 6),</p> <p>używanie puszków do pudrowania zamiast waczków (§ 6),</p> <p>trzymanie w kieszeniach przez pracowników zakładu narzędzi oraz przyborów fryzjerskich i golarskich (§ 6),</p> <p>używanie brudnej bielizny przy obsłudze klienta (§ 7),</p> <p>brudne fartuchy lub kurtki (białe), nieobcięte i brudne paznokcie, brudne ręce (§ 8),</p>	Art. 22 Ustawy z dnia 21.II.1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. Ust. R. P. Nr 27 poz. 198 1935 r.).

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
			obsługiwanie klientów, dotkniętych widoczną chorobą skórą, narzędziami, przyborami i bielizną zakładu (§ 10).	
	5	Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dn. 26.IX.1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. Ust. R. P. Nr 76 poz. 476 z 1935 r.). U w a g a: moc obowiązującą tego Rozporządzenia rozciąga się na miejscowości w Województwie Warszawskim, wykazane w załączniku, oraz na wszystkie gminy miejskie.	Brak w nieruchomości należycie zbudowanego śmietnika z ruchomą pokrywą, ustępu, urządzenia do trzepania odzieży i pościeli i tp. (§ 3), wylewanie do śmietnika nieczystości płynnych, przepełnione śmietniki i doły ustępowe (§ 3), przewożenie produktów wozami, przeznaczonymi do wywózki śmieci i innych nieczystości (§ 3), zanieczyszczanie miejsc publ. (ulic, skwerów, placów i tp.) śmieciami i innymi nieczystościami płynnymi i stałymi oraz miejsc prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, placów niezabudowanych i miejsc w zabudowaniach prywatnych, służących do wspólnego użytku najemców (§ 4), pozostawianie zbiorników ze śmieciami i innymi nieczystościami na klatkach schodowych i tp. (§ 4), wyrzucanie i wylewanie nieczystości i odpadków z okien i balkonów (§ 4), trzepanie odzieży, pościeli i tp. w oknach i na balkonach (§ 4), nieodpowiednie utrzymywanie pomieszczeń dla zwierząt gospodarskich i gnojowisk (§ 5), uchylenie się od akcji, dotyczącej odszczurzenia terenów i budynków (§ 7).	Art. 22 ustawy z dnia 21.II.1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. Ust. R. P. Nr 27 poz. 198 z 1935 r.).
	6	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dn. 16.III.1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. Ust. R. P. Nr 32 poz. 311 z 1928 r.), zmienione ustawą z dnia 31.III.1938 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 24 poz. 210 z 1938 r.).	Nieutrzymywanie przez właścicieli nieruchomości lub osoby, reprezentujące ich prawa, porządku i czystości w miejscach zabudowań prywatnych i na placach niezabudowanych, na połowie szerokości ulicy wzdłuż nieruchomości, to jest na chodniku i połowie jezdni, nieusunięcie z nich błota, śniegu lub lodu (art. 2a), nieusunięcie nagromadzonych lub zgarniętych nieczystości (art. 2a), nieposypywanie chodników w czasie gołoledzi szorstkim materiałem (art. 2a).	Art. 12 wymienionego obok Rozporządzenia w brzmieniu, ustalonym Ustawą z dnia 31.III.1938 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 24 poz. 210 z 1938 r. art. 1 p. 10).
	7	Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemiami w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dn. 25.X.1920 r. w przedmiocie budowy i utrzymywania studni (Dz. Ust. R. P. Nr 102 poz. 677 z 1920 r.).	Brak odpowiedniego wzniesienia przy studni, zabezpieczającego od spływu podczas deszczu nieczystości z gruntu w kierunku studni (art. 5), brak odpowiedniego urządzenia przy studni dla odprowadzania ściekającej wody przy czerpaniu (art. 5), brak szczelnego przykrycia przy studni z pompą lub ruchomego przykrycia przy otworze studni bez pompy (art. 6), brak umocowanego na stałe na łańcuchu wiadra przy żurawiu studni (art. 6), brak podstawy na brzegu cembrowiny studni do stawiania wiadra (art. 6), czerpanie wody ze studni za pomocą naczyń, przyniesionych z domu, pranie bielizny i płukanie naczyń bezpośrednio koło studni lub inne zanieczyszczanie studni (art. 9).	Art. 51 Prawa o wykroczeniach (Dz. Ust. R. P. Nr 60 poz. 572 z 1932 r.).
	8	Ustawa z dnia 9.VII.1919 r. o szczepieniu ochronnym przeciwko ospie — (jednolity tekst — Dz. Ust. R. P. Nr 13 poz. 113 z 1934 r.).	Uchylenie się rodziców, opiekunów i osób, mających opiekę nad dziećmi, od zaszczepienia dzieci w przepisanych terminach (art. 8),	Art. 9 wymienionej obok Ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 13 poz. 113 z 1934 r.).

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
			uchylanie się innych osób od szczepienia ochronnego lub namawianie ich do uchylenia się od szczepienia (art. 8).	
	9	Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 25.II.1936 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko błonicy (difterii), (Dz. Ust. R. P. Nr 22 poz. 183 z 1936 r.).	Uchylenie się osób, pod których opieką pozostają dzieci, od przymusowego zaszczepienia dzieci (§ 6).	Art. 22 Ustawy z dnia 21.II.1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. Ust. R. P. Nr 27 poz. 198 z 1935 r.).
	10	Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11.VII.1947 r. w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciwko durowi brzuszemu, (Dz. Ust. R. P. Nr 54 poz. 294 z 1947 r.).	Niedopełnienie obowiązku poddania się przymusowemu szczepieniu (§ 8 p. 1). U w a g a: za niedopełnienie obowiązku szczepień przez niemich lub ubezwłasnowolnionych ponoszą całkowitą odpowiedzialność ich przedstawiciele ustawowi (art. 8 p. 2).	Art. 22 Ustawy z dnia 21.II.1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. Ust. R. P. Nr 27 poz. 198 z 1935 r.).
VI	1	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 19.XI.1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. Ust. R. P. Nr 108 poz. 922 z 1927 r. z późniejszymi zmianami). — (Dz. Ust. R. P. Nr 67 poz. 622 z 1932 r. art. 3 ust. 2 oraz Nr 21 poz. 131 z 1937 r.).	Uchylenie się właściciela gruntu lub użytkownika: a) od obowiązku, nałożonego wydanym rozporządzeniem, zwalczania chorób roślin oraz tępienia chwastów i szkodników roślin bądź też od obowiązku zwalczania ich innymi środkami i sposobami, niż określonymi w danym rozporządzeniu (art. 3), b) od wykonania nakazanych czynności, zapobiegających pojawieniu się i rozszerzaniu chorób i szkodników roślin (art. 3), c) od powiadomienia władzy w określonym przez nią terminie o każdym wypadku wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie pojawienia się chorób i szkodników roślin (art. 3). U w a g a: uchylenie się n. p. od obowiązku, nałożonego wydanym rozporządzeniem, tępienia berberysu wyjątkowego, zwalczania stonki ziemniaczanej, raka ziemniaczanego i buraczanego, tępienia gryzoniów polnych, tępienia korówki wełnistej i tp.	Art. 13 wymienionego obok Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr 108 poz. 922 z 1927 r. znowelizowany Ustawą z dnia 16.III.1937 r. — Dz. Ust. R. P. Nr 21 poz. 131 z 1937 r. — art. 1 p. 4).
VII	1	Ustawa z dnia 14.VII.1936 r. o zalesianiu niektórych nieużytków (Dz. Ust. R. P. Nr 56 poz. 406 z 1936 r.).	Niszczanie roślinności oraz uszkodzanie urządzeń ochronnych, zaprowadzonych przy zalesianiu nieużytków w celu zabezpieczenia gruntów przed zmywaniem i wyjąłowieniem, dla zapobieżenia usuwaniu się ziemi i kamieni, dla uchronienia brzegów wód przed obrywaniem się, dla przeszkodzenia powstawaniu, albo rozszerzaniu się piasków lotnych i tp. (art. 6 p. 3)	Art. 6 p. 3 wymienionej obok Ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 56 poz. 406 z 1936 r.).
VIII	1	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 7.VI.1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. Ust. R. P. Nr 53 poz. 468 z 1927 r.) z późniejszymi zmianami.	Naruszenie przepisów regulaminu targowego przez osoby, sprzedające i kupujące towary na targach oraz inne osoby, przebywające na terenie targu (art. 67 i 68), U w a g a: art. 67 i 68 nie dotyczy targowisk zwierzęcych i hal mięsnych (Dz. Ust. R. P. Nr 21 poz. 135 z 1949 r. — art. 33 ust. 2); niezaopatrzenie przez prowadzącego przemysł określony wózka, kosza, straganu i tp. w napis, zawierający jego nazwisko, imię i miejsce zamieszkania (art. 50), wchodzenie celem prowadzenia przemysłu określonego do mieszkań prywatnych i lokali publicznych, a po zachodzie słońca do obcych domów i zagród (art. 59).	Art. 126 wymienionego obok Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr 53 poz. 468 z 1927 r.).

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
IX	1	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 22.III.1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. Ust. R. P. Nr 38 poz. 364 z 1928 r.) z późniejszymi zmianami).	<p>Nieprzestrzeganie godzin otwarcia i zamykania:</p> <p>a) sklepów i wszelkich miejsc zawodowej sprzedaży oraz zakładów fotograficznych (art. 1),</p> <p>b) jatek z mięsem, wędliniarni i sklepów spożywczych (art. 2),</p> <p>c) zakładów fryzjerskich i kalotechnicznych (art. 3),</p> <p>d) budek i kiosków (art. 4),</p> <p>e) godzin sprzedaży w kioskach oraz z ruchomych miejsc na ulicach gazet, czasopism, wyrobów tytoniowych i tp. (art. 5),</p> <p>f) jadalni, restauracji, cukierni, kawiarni, mleczarni, pasztecziarni, piwiarni, winiarni, miodarni, garkuchni, barów i tp. (art. 6),</p> <p>g) sklepów, zakładów, i miejsc zawodowej sprzedaży w dni przedświąteczne (art. 8).</p>	Art. 16 wymienionego obok Rozp. (Dz. Ust. R. P. Nr 38 poz. 364 z 1928 r.).
X	1	Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26.VI.1924 r. regulujące używanie i ochronę dróg (Dz. Ust. R. P. Nr 61 poz. 611 z 1924 r. i Dz. Ust. R. P. Nr 55 poz. 397 z 1925 r.) oraz rozporządzenia Wojewody Warszawskiego, wydane na podstawie cyt. wyż. rozporządzenia z dnia 26.VI.1924 r., ogłoszone w Warszawskich Dziennikach Woj. (n. p. o ruchu pieszym na drogach publicznych w gminach miejskich i wiejskich — Warsz. Dz. Wojew. Nr 13/14 poz. 66 z 1945 r. i inne).	<p>Niszczenie i uszkodzenie dróg publicznych oraz znaków drogowych (§ 4),</p> <p>włóczenie po drogach publicznych przedmiotów, mogących psuć drogę (§ 5),</p> <p>zanieczyszczanie drogi przez wyrzucanie lub rozsypywanie ziemi, błota, nawozu, śmieci, zielska, gwoździ, szkła i tp. (§ 7),</p> <p>tratowanie rowów, skarp, nasypów i wykopów oraz wypasanie w rowach, na skarpach i tp. bydła, zwierząt i ptactwa (§ 8),</p> <p>rozkładanie ognisk koło mostów drewnianych lub o konstrukcji mieszanej i pod mostami, oraz palenie tytoniu na tego rodzaju mostach (§ 11),</p> <p>nieokielzane konie w zaprzęgu (§ 20),</p> <p>spanie woźnicy na wozie podczas jazdy, lub pozostawienie wozu bez dozoru (§ 21),</p> <p>niesprowadzenie wozu w wypadku wstrzymania jazdy na prawą stronę jezdni w kierunku jazdy (§ 21),</p> <p>brak przy wozie przepisowej tablicy (§ 22),</p> <p>nieoświetlenie pojazdu z nastaniem ciemności (§ 23),</p> <p>pędzenie zwierząt bez dostatecznego dozoru (§ 28),</p> <p>pozostawienie dzieci na jezdni bez opieki oraz wypuszczanie na drogę zwierząt i ptactwa (§ 29),</p> <p>wożenie bez przykrycia przedmiotów, mogących płoszyć zwierzęta, względnie wywoływać u ludzi obrzydzenie (§ 32).</p>	Art. 21 Ustawy z dnia 7.X.1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 89 poz. 656 z 1921 r. w brzmieniu Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 14.II.1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 18 poz. 151 z 1928 r.).
	2	Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 30.XII.1922 r. w przedmiocie sadzenia i utrzymywania drzew przydrożnych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 8 poz. 51 z 1923 r.).	Uszkodzenie drzew przydrożnych umyślnie lub z niedbalstwa, jak wyrywanie sadzonek i palików, obdzieranie kory, ścinanie i łamanie gałęzi, strącanie lub zrywanie owoców przez osoby nieupoważnione (§ 9).	Art. 21 Ustawy z dnia 7.X.1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 89 poz. 656 z 1921 r. w brzmieniu Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 14.II.1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 18 poz. 151 z 1928 r.).

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
	3	Rozporządzenie Ministra Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 15.VII.1937 r. o ruchu rowerów na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 58 poz. 458 z 1937 r.).	<p>Używanie rowerów bez silników lub z silnikami pomocniczymi oraz wózków, poruszanych siłą nog lub silnikami pomocniczymi:</p> <p>a) niezarejestrowanych lub bez znaków rejestracyjnych lub ze znakami rejestracyjnymi, nieważnymi na dany okres (§ 2),</p> <p>b) bez działających sprawnie hamulców i sygnałów ostrzegawczych (dzwonków, bez czerwonych szkiełek odblaskowych, bez zapalonych latarek z nastaniem zmroku (§ 5),</p> <p>jeżdżenie środkiem jezdni dwóch lub więcej rowerów obok siebie (§ 6),</p> <p>jeżdżenie rowerem bez trzymania rąk na kierownicy oraz nog na pedałach (§ 6),</p> <p>czepianie się podczas jazdy na rowerze innych pojazdów (§ 6),</p> <p>jeżdżenie po specjalnych ścieżkach dla pieszych i po chodnikach (§ 7).</p>	<p>Art. 21 Ustawy z dnia 7.X.1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 89 poz. 656 z 1921 r. w brzmieniu Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 14.II.1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 18 poz. 151 z 1928 r.).</p>
	4	Rozporządzenie Min. Robót Publ. i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12.V.1930 r. o wymijaniu, wyprzedzaniu na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 43 poz. 373 z 1930 r.).	<p>Nietrzymanie się podczas korzystania z drogi publicznej prawej jej strony w kierunku jazdy (§ 1),</p> <p>niezboczenie na prawo w kierunku jazdy dla przepuszczenia nadjeżdżającego pojazdu (§ 1),</p> <p>uchylenie się od dania sygnału ostrzegawczego przy wyprzedzaniu pojazdu, jadącego w tym samym kierunku (§ 1),</p> <p>wymijanie na drogach wąskich, mostkach, skrajach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach (§ 2).</p>	<p>Art. 21 Ustawy z dnia 7.X.1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 89 poz. 656 z 1921 r. w brzmieniu Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 14.II.1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 18 poz. 151 z 1928 r.).</p>
XI	1	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 20.X.1927 r. o dostarczaniu środków przewozowych dla wykonywania budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów. (Dz. Ust. R. P. Nr 95, poz. 846 z 1927 r.).	Uchylenie się od obowiązku dostarczenia środków przewozowych (art. 2).	Art. 15 wymienionego obok Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr 95, poz. 846 z 1927 r.).
XII	1	Ustawa z dnia 13.III.1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. Ust. R. P. Nr 41 poz. 365 z 1934 r. oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6.IV.1939 r. o obowiązku ludności w wypadkach pożaru lub innych klęsk. (Dz. Ust. R. P. Nr 37, poz. 242 z 1939 r.).	<p>Nieużyczenie w razie pożaru lub klęski, posiadanych środków dla zaalarmowania, środków przewozowych, sprzętu technicznego i innych przedmiotów koniecznych do akcji ratunkowej (art. 26 p. 1),</p> <p>uchylenie się w razie zauważenia pożaru, albo innej klęski od zaalarmowania najbliższej straży pożarnej lub jednostki państwowych organów bezpieczeństwa (art. 27),</p> <p>uchylenie się od udzielenia pomocy i od współdziałania przy akcji ratowniczej i zapobiegawczej w wypadku pożaru lub innej klęski (art. 28), a mianowicie: nieudzielenie bezpośredniej pomocy przy tłumieniu pożarów i zwalczaniu innych klęsk, pomocy i opieki w razie nieszczęśliwych wypadków z ludźmi, pomocy przy ochronie i zabezpieczeniu mienia, uchylenie się od pełnienia wart dziennych i nocnych dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski, uchylenie się od pełnienia obowiązków w strażach pożarnych przymusowych.</p>	Art. 47 obok wymienionej Ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 41, poz. 365
	2	Rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 21.I.1949 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu oraz rozszerzaniu się pożarów lasów, torfowisk i wrzosowisk (Dz. Ust. R. P. Nr 6, poz. 38 z 1949 r.).	Dokonywanie bez zezwolenia na terenach objętych lasami, torfowiskami i wrzosowiskami oraz w odległości do 100 mtr. od nich, czynności, mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru, (§ 1, ust. 1), n. p. zakładać i utrzymywać urządzenia, przeznaczone na paleniska, rozniecać ogniska, pozostawiać lub przynosić palące się i tłące przed-	Art. 47 Ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. Ust. R. P. Nr 41, poz. 365 z 1934 r.).

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna																					
			<p>mioty, korzystać z otwartego płomienia, spalać pokrywę gleby oraz pozostałości roślinne i tp.,</p> <p>palenie tytoniu na obszarze lasów pomimo wydanego zakazu (§ 1, ust. 2),</p> <p>uchylenie się osób, przebywających w gminie, od wzięcia udziału w pracach drużyn ratowniczych, powołanych do tłumienia pożarów lasów, torfowisk i wrzosowisk, położonych na terenie danej gminy (§ 2, ust. 1).</p> <p>U w a g a : Zezwoleń, wzmiankowanych w § 1 (ust. 1), udzielają właściwe organa administracji leśnej dla terenów leśnych oraz Zarządy gminne dla terenów torfowisk i wrzosowisk, położonych poza obrębem lasów (§ 1, ust. 4).</p>																						
XIII	1	Ustawa wodna z dnia 19.IX.1922 r. (jednolity tekst) (Dz. Ust. R. P. Nr 62 poz. 574 z 1928 r.).	Uchylenie się od dania bezpłatnej pomocy do robót ochronnych i dostarczenia na miejsce potrzebnych narzędzi i środków transportowych, gdy wały są zagrożone podczas wielkiej wody (art. 121).	Art. 247 wymienionej obok Ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 62, poz. 574 z 1928 r.).																					
XIV	1	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 16.II.1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (jednolity tekst Dz. Ust. R. P. Nr 34, poz. 216 z 1939 r.) z późniejszymi zmianami.	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="2">W gminach: wiejskich i miejskich</th> </tr> <tr> <th></th> <th>art.</th> <th>art.</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Brak ławy kominiarskiej na dachu stromym</td> <td>303</td> <td>239</td> </tr> <tr> <td>nieprzepisowe urządzenie studni.</td> <td>309 312</td> <td>247 250</td> </tr> <tr> <td>brak ustępu lub nieprzepisowe urządzenie ustępu</td> <td>313 315</td> <td>251 257</td> </tr> <tr> <td>nieprzepisowe urządzenie gnojownika . .</td> <td>315</td> <td>259</td> </tr> <tr> <td>nieutrzymywanie budynków w stanie dobrym, czysto i porządkie (stan budynku nie powinien zagrażać bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, oddziaływać szkodliwie na zdrowie mieszkańców lub szpecić ulicę i plac publiczny).</td> <td>377</td> <td>377</td> </tr> </tbody> </table>		W gminach: wiejskich i miejskich			art.	art.	Brak ławy kominiarskiej na dachu stromym	303	239	nieprzepisowe urządzenie studni.	309 312	247 250	brak ustępu lub nieprzepisowe urządzenie ustępu	313 315	251 257	nieprzepisowe urządzenie gnojownika . .	315	259	nieutrzymywanie budynków w stanie dobrym, czysto i porządkie (stan budynku nie powinien zagrażać bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, oddziaływać szkodliwie na zdrowie mieszkańców lub szpecić ulicę i plac publiczny).	377	377	Art. 401 wymienionego obok Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr 34, poz. 216 z 1939 r.).
	W gminach: wiejskich i miejskich																								
	art.	art.																							
Brak ławy kominiarskiej na dachu stromym	303	239																							
nieprzepisowe urządzenie studni.	309 312	247 250																							
brak ustępu lub nieprzepisowe urządzenie ustępu	313 315	251 257																							
nieprzepisowe urządzenie gnojownika . .	315	259																							
nieutrzymywanie budynków w stanie dobrym, czysto i porządkie (stan budynku nie powinien zagrażać bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, oddziaływać szkodliwie na zdrowie mieszkańców lub szpecić ulicę i plac publiczny).	377	377																							
	2	<p>Rozporządzenie Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 16.III.1938 r. o sposobie odgradzania posiadłości i działek (Dz. Ust. R. P. Nr 21, poz. 182 z 1938 r. oraz Dz. Ust. R. P. Nr 46, poz. 373 z 1938 r.).</p> <p>U w a g a : Powyższe rozporządzenie dotyczy ogrodzeń w miastach i osiedlach, w których obowiązują przepisy policyjno-budowlane dla gmin miejskich, oraz w osiedlach, w których obowiązują te przepisy dla gmin wiejskich. Wykazy osiedli gmin wiejskich i miejskich na obszarze Województwa Warszawskiego, na które zostały rozciągnięte przepisy policyjno-budowlane zamieszczone są w Dz. Ust. R. P.: Nr 77, poz. 482 z 1935 r., Nr 86, poz. 621 z 1937 r., Nr 62, poz. 408 z 1939 r.</p>	<p>Nieusunięcie wbrew wydanemu zarządzeniu władzy, drutu kolczastego z ogrodzenia od strony ulicy, drogi publicznej i tp., umieszczonego poniżej 2 mtr. od poziomu terenu, bądź chodnika (6 i § 7).</p> <p>uchylenie się wbrew wydanemu zarządzeniu władzy od rozebrania lub przerobienia ogrodzenia, zagrażającego bezpieczeństwu życia i zdrowia ludzkiego oraz zwierząt domowych (§ 9).</p>	Art. 339, ust. 1, p. 3 i art. 401 Rozp. Prezydenta R. P. z dn. 16.II.1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (jednolity tekst) (Dz. Ust. R. P. Nr 34, poz. 216 z 1939 r.).																					

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
XV	1	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dn. 24.X.1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i numeracji nieruchomości (Dz. Ust. R. P. Nr 94, poz. 850 z 1934 r.) oraz Dekret z dn. 28.VII.1948 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 36, poz. 251).	Złośliwe usuwanie, niszczenie albo uszkodzenie tabliczek z numerami porządkowymi, umieszczonymi na ulicach, placach, przy budynkach i tp. (art. 10),	Art. 10 wymienionego obok Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr 94, poz. 850 z 1934 r.).
			nieumieszczenie przez właściciela budynku lub ogrodzonego placu niezabudowanego przepisowej tabliczki z numerem porządkowym lub jej utrzymywanie w stanie nienależytym (art. 9, p. 3).	Art. 11
XVI	1	Ustawa z dnia 7.III.1932 r. o rybołówstwie (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 357 z 1932 r. z późniejszymi zmianami).	Nieokazanie osobistego dowodu rybackiego na żądanie osoby, powołanej do nadzoru nad rybołówstwem (art. 80, p. 1).	Art. 80 wymienionej obok Ustawy (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 357 z 1932 r.).
			utrzymywanie na wodzie sprzętu rybackiego, nieoznakowanego w sposób przepisowy (art. 80, p. 2),	
			przewożenie lub przenoszenie nieopakowanych narzędzi rybackich (art. 80, p. 3),	Art. 81.
wykonywanie rybołówstwa bez osobistego dowodu rybackiego (art. 81).				
XVII	1	Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 3.XII.1927 r. o prawie łowieckim. (Dz. Ust. R. P. Nr 110, poz. 934 z 1927 r. z późniejszymi zmianami).	Nieokazanie karty łowieckiej na żądanie osoby, mającej nadzór nad przestrzeganiem przepisów o polowaniu (art. 75, p. 1),	Art. 75 obok wymienionego Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr 110, poz. 934 z 1927 r.).
			polowanie w odległości mniejszej niż 100 mtr. od cudzych zabudowań mieszkalnych lub w odległości mniejszej od 2 klm. od świątyni i cmentarza podczas nabożeństwa (art. 75, p. 2).	
XVIII	1	Dekret z dn. 25.IX.1945 r. prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. Ust. R. P. Nr 48, poz. 272 z 1945 r.).	Niezgłoszenie urzędnikowi stanu cywilnego we właściwym czasie faktu urodzenia dziecka (art. 58), niezgłoszenie urzędnikowi stanu cywilnego we właściwym czasie faktu zgonu człowieka lub znalezienia zwłok (art. 77).	Art. 90 wymienionego obok Dekretu (Dz. Ust. R. P. Nr 48, poz. 272 z 1945 r.).
XIX	1	Ustawa o szkodnictwie leśnym i polnym z dnia 14.IV.1937 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 30, poz. 224 z 1937 r.)Ż.	I Szkodnictwo leśne: wydobywanie w cudzym lesie żywicy lub soku brzozonego, obrywania szyszek, zdzierania kory, uszkodzenie drzew przez nacinanie i tp. (art. 9),	Art. 9 wymienionej obok Ustawy.
			zbieranie w cudzym lesie kory, wiórów, darni, trawy, wrzосу, mchu, ściółki, szyszek, grzybów, jagód, owoców i ziół (art. 10),	Art. 10
			wypasanie w cudzym lesie zwierząt gospodarskich lub drobiu (art. 11),	Art. 11 orzeka się również nawiązkę.
			wydobywanie w cudzym lesie piasku, marglu, żwiru, gliny lub torfu (art. 12, p. 1),	Art. 12 (p. 1) orzeka się również nawiązkę (art. 13)
			zwożenie do cudzego lasu kamieni, śmieci, padliny i innych nieczystości (art. 12, p. 2),	Art. 12 (p. 3).
			niszczenie sadzonek i mrowisk (art. 12, p. 3),	Art. 12 (p. 3).
			przechodzenie, przejeżdżanie lub przeganianie zwierząt i drobiu przez cudzy las w miejscach zabronionych (art. 12, p. 4),	Art. 12 (p. 4) orzeka (się również nawiązkę art. 13)
			II. Szkodnictwo polne: przejeżdżanie przez cudzą łąkę lub pastwisko, lub przeganianie zwierząt gospodarskich i drobiu (art. 15, ust. 1),	Art. 15 (ust. 1) orzeka się również nawiązkę (art. 20).

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
			przejeżdżanie lub przeganianie zwierząt i drobiu przez cudze pole zaorane lub zasiane, bądź przez cudzą wodę zamkniętą i zarybioną (art. 15, ust. 2),	Art. 15 (ust. 2) orzeka się również nawiązkę (art. 20).
			nieopuszczenie cudzego pola, pastwiska, łąki lub grobli wbrew żądaniu osoby uprawnionej (art. 16),	Art. 16
			wydobywanie na cudzym gruncie piasku, marglu, żwiru, gliny lub torfu (art. 17, ust. 1, p. 1).	Art. 17 (ust. 1, p. 1) orzeka się również nawiązkę (art. 20).
			kopanie na cudzym gruncie dołów i rowów (art. 17, ust. 1, p. 2),	Art. 17 (ust. 1, p. 2).
			wyrzucanie na cudzy grunt kamieni, śmieci, padliny i nieczystości (art. 17, ust. 1, p. 3),	Art. 17 (ust. 1, p. 3).
			wypasanie na cudzym gruncie zwierząt gospodarskich i drobiu (art. 17, ust. 1, p. 4),	Art. 17 (ust. 1, p. 4) orzeka się również nawiązkę (art. 20).
			uszkadzanie na cudzym gruncie drzew i krzewów (art. 17, ust. 1, p. 5),	Art. 17 (ust. 1, p. 5).
			wypasanie zwierząt lub drobiu na cudzym polu obsianym (art. 17, ust. 2),	Art. 17 (ust. 2) orzeka się również nawiązkę (art. 20)
			deptanie zasiewów, sadzonek lub trawy na cudzym gruncie (art. 18),	Art. 18
			ścinanie lub zrywanie kłosów, albo zbieranie pokłosa lub wykaszanie trawy w nieznacznej ilości na cudzym gruncie (art. 19, p. 1),	Art. 19 (p. 1) orzeka się również nawiązkę (art. 20),
			zabieranie z cudzego gruntu ziemiopłodów w nieznacznej ilości celem spożycia (art. 19, p. 2).	Art. 19 (p. 2) orzeka się również nawiązkę (art. 20).
			U w a g i : orzeka się nakazem karnym oprócz kary nawiązki do 1500 zł i przepadek przedmiotów przestępstwa, których wartość nie przekracza 1500 zł (art. 13, p. 3 oraz art. 20 i 28),	
			sprawy, dotyczące wykroczeń w art. 15, 16, 17, 18 i 19, rozpatruje Sąd Obywatelski, o ile jest zorganizowany na terenie danej gminy, Dz. Ust. R. P. Nr 8, poz. 64 z 1946 r. (art. 20, § 1, p. b).	
XX	1	Prawo o wykroczeniach (Dz. Ust. R. P. Nr. 60, poz. 572 z 1932 r.) U w a g a: Przedruk prawa o wykroczeniach wraz z komentarzami i t. p. zamieszczony jest w zeszycie Nr. 14 z 1947 r. Przepisów z zakresu prawa administracyjnego (str. 2 — 17).	II wykroczenia przeciwko porządkowi publicznemu: niewykonanie swych obowiązków przez osobę, której oddano pod dozór odpowiedzialny nieletniego, wskutek czego nieletni popełnił przestępstwo (art. 17), zaniechanie wywieszenia flagi wbrew wydanemu zarządzeniu (art. 18), Usuwanie lub uszkadzanie umyślne ogłoszeń urzędowych (art. 19), wprowadzanie władzy w błąd, wywołując niepotrzebną czynność z jej strony (art. 20), wprowadzanie władzy w błąd co do tożsamości osoby, zawodu, miejsca zamieszkania (art. 23),	Art. 17 wymienionego obok prawa o wykroczeniach. Art. 18. Art. 19. Art. 20. Art. 23..

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
			zakłócenie spokoju publicznego: krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrzykiem (art. 28),	Art. 28.
			przekroczenie przepisów porządkowych o zachowaniu się w miejscu publicznym (art. 29),	Art. 29.
			zakłócenie spoczynku nocnego (art. 30),	Art. 30.
			dopuszczenie się publicznie nieobyczajnego wybrjku lub używanie słów nieprzyzwoitych (art. 31),	Art. 31.
			III. Wykroczenie przeciw bezpieczeństwu: niezabezpieczenie miejsca niebezpiecznego dla życia i zdrowia ludzkiego (art. 34),	Art. 34.
			psucie znaków ostrzegawczych, lub psucie ogrodzenia, zapobiegającego niebezpieczeństwu (art. 35),	Art. 35.
			niepowiadomienie wbrew swemu obowiązкови władzy lub zainteresowanego o grożącym niebezpieczeństwie (art. 37),	Art. 37.
			niezachowanie należytej ostrożności przy wystawianiu lub wywieszaniu ciężkich przedmiotów, albo nimi rzucanie oraz przy wylewaniu płynów i wyrzucaniu nieczystości, albo doprowadzenie do wypadania lub wylewania się powyższych przedmiotów (art. 38),	Art. 38.
			nieostrożne obchodzenie się z ogniem i materiałami łatwopalnymi (np. wyrzucenie nieugaszzonego popiołu i tp.) (art. 39 § 1),	Art. 39 § 1.
			wykraczanie przeciw ostrzeżeniom i przepisom, dotyczącym zapobiegania pożarom (np. niedopuszczenie kominarza do czyszczenia kominów i tp.) (art. 39 § 2),	Art. 39 § 2.
			wykraczanie przeciw przepisom o przestrzeganiu porządku na kolejach (art. 42),	Art. 42.
			zaniechanie wbrew swemu obowiązкови oświetlenia miejsc, dostępnych dla publiczności, albo psucie lub gaszenie takiego oświetlenia przez złośliwość lub swawolę (art. 45),	Art. 45.
			niezachowanie ostrożności przy trzymaniu niebezpiecznego zwierzęcia (art. 46),	Art. 46.
			drażnienie lub płoszenie zwierzęcia, które przez to staje się niebezpieczne (art. 47),	Art. 47.
			niezachowanie zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia (art. 48),	Art. 48.
			IV. Wykroczenia przeciwko zdrowiu publicznemu: zanieczyszczanie wody, służącej do picia oraz do pojenia zwierząt (np. w studniach i tp.) (art. 49),	Art. 49.
			wykraczanie przeciw przepisom o zapobieganiu chorobom lub ich zwalczaniu (art. 51),	Art. 51.
			V. Wykroczenia przeciw poszczególnym osobom: złośliwe wprowadzenie w błąd innej osoby w celu dokuczenia lub niepokojenia jej w inny sposób złośliwy (art. 52),	Art. 52.
			szczenie psem człowieka (art. 53),	Art. 53.
			VI. Wykroczenie przeciw mieniu: niezawiadomienie władzy milicyjnej lub gminnej w ciągu 2 tygodni od daty znalezienia cudzego mie-	Art. 56.

Dział	L. p.	Podstawa prawna	Streszczenie wykroczenia	Sankcja karna
			nia wartości ponad 10 zł, cudzych akt i dokumentów lub zaniechanie w inny właściwy sposób poszukiwania posiadacza; również dotyczy to przybliżanych zwierząt (art. 56),	
			sanowne używanie cudzego mienia ruchomego (art. 57),	Art. 57.
			samowne umieszczanie na cudzej rzeczy ogłoszeń, napisów lub rysunków lub samowne ich usuwanie z cudzej rzeczy (art. 60).	Art. 60.
			U w a g i: a) art. 31 otrzymał nowe brzmienie „Kto publicznie dopuszcza się nieobyczajnego wybryku lub używa słów nieprzyzwoitych” — (Dz. Ust. R. P. Nr 15 poz. 103 z 1946 r.),	
			b) kary za wykroczenia, przewidziane w art. 28, 30, 31, 32, 35, 38, 39, 45, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, wymierzają Sądy Obywatelskie, o ile są zorganizowane na terenie danej gminy (Dz. Ust. R. P. Nr 8 poz. 64 z 1946 r. art. 20 § 1 p. a),	
			c) kary z art. 59 wymierzają obwodowi inspektorzy pracy (Prawo o sądach pracy — Dz. Ust. R. P. Nr 95 poz. 354 z 1934 r. (art. 43),	
			d) kary za wykroczenia z art. 54 i 55 należy wymierzać orzeczeniami, albowiem jednocześnie orzeka się nawiązkę,	
			e) art. 24 i 25 zostały uchylone Dekretem o przepisach, wprowadzających prawo o aktach stanu cyw. (Dz. Ust. R. P. Nr 48 poz. 273 z 1945 r.).	
XXI	1	Dekret z dnia 13.IX.1946 r. o rozgraniczeniu nieruchomości (Dz. Ust. R. P. Nr 53 poz. 298).	Niezawiadomienie przez posiadacza gruntu władzy miejscowej w ciągu 7 dni od daty stwierdzenia przez niego uszkodzenia, zniszczenia lub przesunięcia znaków granicznych (art. 20).	Art. 21 (ust. 1) wymienionego obok Dekretu (Dz. Ust. R. P. Nr 53 poz. 298 z 1946 r.).
			U w a g a: winni uszkodzenia, zniszczenia lub przesunięcia znaków granicznych podlegają odpowiedzialności karnej z art. 190 § 1 K. K. oraz ponoszą koszty wznowienia tych znaków (art. 21 ust. 2).	

INSTRUKCJA

do rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 31 stycznia 1946 r. częściowo zmienioną stosownie do postanowień § 2 rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 18 maja 1949 r.

§ 1.

Przedmiotem karania nakazami karnymi przez Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów miast, nie pełniących funkcji Starostów Grodzkich, powinny być wykroczenia mniejszej wagi, za które dostateczny będzie wymiar kary aresztu do dni trzech i kary pieniężnej do tysiąca złotych.

Wymierzanie kar wyższych nakazami karnymi jest niedopuszczalne (art. 45 postępowania karno-administracyjnego — Dz. Ust. R. P. Nr 38, poz. 365 z 1928 r. oraz art. 2 Dekretu z dnia 26.IV.1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161).

§ 2.

Właściwość miejscowa wymienionych wyżej władz, normuje się według postanowień art. 5 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym, czyli właściwą jest ta

władza, na której obszarze popełniono wykroczenie nawet wówczas, gdy skutek wykroczenia nastąpił na innym obszarze.

§ 3.

Postępowanie nakazowe polega na wymierzaniu kary bez rozpisania rozprawy, czyli wymiar kar nakazem karnym może nastąpić tylko na podstawie doniesienia organów gminnych, organów M. O. i innych władz lub organów urzędowych, opartych na ich własnym spostrzeżeniu.

§ 4.

Doniesienia kierują organy, wzmiankowane w § 3, bezpośrednio do terytorialnie właściwych Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów miast, nie pełniących funkcji Starostów Grodzkich.

Doniesienia natomiast, dotyczące wykroczeń:

- za które należałoby wymierzyć kary wyższe od kar, przewidzianych nakazami karnymi (§ 1),
- kiedy łącznie z orzeczeniem karnym należy orzec konfiskatę lub nawiązkę (§ 8),
- kiedy łącznie z orzeczeniem karnym należy orzec o odszkodowaniu (§ 8),
- gdy najniższa kara, przewidziana w przepisie prawnym za dane wykroczenie jest większa od maksymal-

nej normy kary, którą można wymierzyć nakazem karnym, należy przekazywać właściwemu Staroście powiatowemu lub właściwemu Prezydentowi miasta, pełniącemu funkcję Starosty Grodzkiego, dla przeprowadzenia rozprawy i wydania orzeczenia.

§ 5.

W doniesieniach winny być uwidocznione należycie i czytelnie następujące dane, a mianowicie:

1. imię i nazwisko sprawcy czynu, imiona rodziców i stan rodzinny,
2. wiek sprawcy czynu pełnoletniego, lub nieletniego na podstawie oświadczenia, czy dokumentu,
3. zawód,
4. stosunki majątkowe (źródła utrzymania itp.),
5. miejsce zamieszkania (adres),
6. opis czynu w streszczeniu (data, miejsce, rodzaj czynu, itp.),
7. naruszony przepis prawny,
8. imiona i nazwiska świadków i miejsce ich zamieszkania; dane te są niezbędne w wypadkach wniesienia sprzeciwu od nakazu karnego (§ 11),
9. sposób ujawnienia wykroczenia (czy doniesienie opiera się na własnym spostrzeżeniu donoszącego, czy też na innych danych, ewentualnie jakich),
10. dowody rzeczowe,
11. dodatkowe dane, potrzebne władzy karzącej dla oceny danego wykroczenia i wymiaru kary, biorąc przede wszystkim pod uwagę pobudki oraz sposób działania sprawcy, jego stosunek do pokrzywdzonego, stopień rozwoju umysłowego, charakter, sposób zachowania się po spełnieniu wykroczenia, jego dotychczasowe życie (artykuły 54, 55 i 56 Kodeksu Karnego (Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 571 — 1932 r.)), czy i kto podzegał sprawcę czynu do popełnienia wykroczenia (art. 5 § 1 Prawa o wykroczeniach — Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 572 — 1932 r.), wysokość szkody, spowodowanej wykroczeniem itp.

Ponadto w doniesieniu należy uwidocznić datę doniesienia, imię i nazwisko oraz stanowisko urzędowe, względnie służbowe, sporządzającego doniesienie.

Otrzymane doniesienia, które nie odpowiadają warunkom, wyszczególnionym w § 5, bądź też dotyczą spraw większej wagi, należy przekazywać niezwłocznie właściwemu Staroście powiatowemu lub Prezydentowi miasta, pełniącemu funkcję Starosty Grodzkiego.

§ 6.

Stosownie do postanowień art. 7 Rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym (Dz. Ust. R. P. Nr 36, poz. 341 — 1928 r.) jeśli odnośna władza, wyszczególniona w § 1 jest bezpośrednio, lub pośrednio zainteresowana w danej sprawie, to powinna się wyłączyć z załatwienia tej sprawy i akta przesłać do właściwego Starosty Powiatowego lub Prezydenta miasta pełniącego funkcję Starosty Grodzkiego z wyszczególnieniem powodów wyłączenia się.

§ 7.

Wymiar kar aresztu lub grzywny nakazami karnymi ustala się na podstawie własnego przeświadczenia o winie i jej stopniu, przestrzegając przy tym postanowień, artykułów 1, 2, 3, 14, 15, 22, 26, 40 § 2, 42; — § 3; 54; 55; 56; 57 § 2, 58, i 91 Kodeksu Karnego (Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 571 — 1932 r.).

Areszt zastępczy stosuje się w warunkach nieściągalności grzywny, lub gdy jej ściągnięcie pozbawiało ukaranego, lub jego rodzinę niezbędnych środków utrzymania (art. 27 post. karno-administr.).

Areszt zastępczy nie może trwać krócej niż jeden dzień i dłużej niż trzy dni.

Areszt zastępczy należy oznaczyć w nakazie karnym obok grzywny.

W razie częściowego uiszczenia grzywny, areszt zastępczy należy stosunkowo zmniejszyć (art. 10 prawa o wykroczeniach — Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 572 — 1932 r.).

§ 8.

Orzekanie nawiązek oraz konfiskat (przypadków) nakazami karnymi jest niedopuszczalne, za wyjątkiem artykułu 28 Ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym (Dz. Ust. R. P. Nr 30, poz. 224 z 1937 r.).

Wysokość nawiązki, orzeczonej nakazem karnym za szkodnictwo leśne lub polne, nie może przekraczać kwoty 1500 zł. (dekret z dnia 26.IV.1948 r. o podwyższeniu grzywn, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek — Dz. Ust. R. P. Nr 24, poz. 161).

Jeżeli pokrzywdzony oznajmi, że nawiązki nie przyjmie, to przypada ona właściwemu Zarządowi Gminy, o ile przepis szczególny nie postanawia inaczej.

Orzeczenie konfiskaty nakazem karnym przedmiotów przestępstwa leśnego lub polnego może mieć miejsce tylko w tych wypadkach, o ile ich wartość nie przekracza 1500 złotych.

Orzekanie konfiskat innych przedmiotów nakazami karnymi jest niedopuszczalne.

Ponadto nie można również orzekać nakazami karnymi o odszkodowaniu.

§ 9.

Jeżeli wykroczenie popełnił nieletni, to należy przestrzegać postanowień art. 6 Prawa o wykroczeniach (Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 572 — 1932 r.) a mianowicie:

- 1) wyłączeni są w zupełności od odpowiedzialności karnej —
 - a) nieletni do lat 13 i
 - b) nieletni od lat 13 do 17, o ile działają bez rozeznania; do tych nieletnich nie stosuje się nakazów karnych, a tylko środek wychowawczy, to jest upomnienie oraz oddanie jednocześnie pod dozór odpowiedzialny;
- 2) do nieletnich od lat 13 do 17, którzy dopuścili się wykroczenia z rozeznaniem, władza karząca może, lecz nie musi zastosować zamiast kary środek wychowawczy, t.j. upomnienie oraz oddanie pod dozór odpowiedzialny, o ile nie popełnili oni w ciągu ostatniego roku wykroczenia z tych samych pobudek lub tego samego rodzaju;

w przeciwnym razie odpowiadają oni za popełnione wykroczenia na równi z pełnoletnimi i co najwyżej można względem nich stosować nadzwyczajne łagodzenie kary, polegające na wymierzaniu grzywny zamiast aresztu w tych wypadkach, gdy za dane wykroczenie grozi wyłącznie kara aresztu, bądź też gdy sankcja karna przewiduje jednocześnie wymiar grzywny i aresztu (art. 9 prawa o wykroczeniach).

Osoba której oddano pod dozór odpowiedzialny nieletniego, dopuszcza do popełnienia przez niego przestępstwa, podlega karze aresztu do miesiąca lub grzywny do 50.000 złotych. (art. 17 prawa o wykroczeniach — Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 572 — 1932 r. i Dekret z dnia 26.IV.1948 r. — Dz. Ust. R. P. Nr 24, poz. 161).

Stosowanie środka wychowawczego, to jest upomnienia oraz oddanie pod dozór odpowiedzialny, nie orzeka się nakazem karnym, lecz pismem w formie protokołu w obecności nieletniego oraz osoby, mającej pieczę nad nim, która przyjęcie tego orzeczenia do wiadomości stwierdza własnoręcznym podpisem.

§ 10.

Sprawy wykroczeń, popełnionych przez osoby wojskowe, należy przekazywać właściwym Starostwom powiatowym lub właściwym Prezydentom miast, pełniącym funkcję Starostów Grodzkich.

§ 11.

Przeciw nakazowi karnemu może ukarany w ciągu 7-miu dni po doręczeniu nakazu wnieść sprzeciw pisemny, lub ustny do władzy, która nakaz wydała; w przeciwnym razie nakaz karny staje się prawomocny (art. 46 p. k. a.).

Akta spraw, w których wpłynęły sprzeciwy w terminie, należy bezzwłocznie przesłać do właściwego Starosty powiatowego lub Prezydenta miasta, pełniącego funkcję Starosty Grodzkiego. (art. 48 p. k. a.).

§ 12.

Sprzeciw wniesiony w terminie spóźnionym, odrzuca władza, która nakaz wydała (art. 47 p. k. a.).

W tym wypadku może ukarany w ciągu 3-ch dni od pisemnego zawiadomienia o odrzuceniu sprzeciwu złożyć żądanie skierowane do właściwego Sądu Okręgowego celem rozpatrzenia zasadności odmowy przyjęcia sprzeciwu.

Po otrzymaniu takiego żądania, należy je wraz z aktami sprawy bezzwłocznie przesłać do właściwego Sądu Okręgowego; żądanie to może ukarany złożyć także wprost w

Sądzie Okręgowym (art. 522 § 3 i 4 Kodeksu postępowania karnego — Dz. Ust. R. P, Nr 33, poz. 243 — 1949 r.).

W razie przywrócenia terminu przez sąd, akty sprawy należy bezwzględnie przekazać właściwemu Staroście powiatowemu lub Prezydentowi miasta, pełniącemu funkcję Starosty Grodzkiego, dla przeprowadzenia zwyczajnego postępowania karno-administracyjnego (art. 48 p. k. a.).

§ 13.

Władze, upoważnione do karania nakazami karnymi, prowadzą odnośne rejestry spraw karnych.

Do rejestrów spraw karnych winny być zaprowadzone oddzielne skorowidze. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego w sprawie prowadzenia rejestru spraw karnych Warsz. Dz. Wojew. Nr 16, poz. 74 z 1946 r.),

§ 14.

Grzywny, wymierzone prawomocnymi nakazami karnymi, oraz nawiązki i koszty postępowania ściągają organy wykonawcze gmin miejskich i wiejskich, (Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 VII 1948 r. — Dz. Ust. R. P, Nr 38 poz. 272 — § 1 e).

§ 15.

Przy przymusowym ściąganiu powyższych należności należy przestrzegać odnośnych przepisów Dekretu z dnia 28.I. 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. Ust. R. P, Nr 21, poz. 84).

Koszty upomnienia doręczenia ukaranemu za potwierdzeniem odbioru przed wdrożeniem egzekucji, oraz koszty egzekucyjne oblicza się według stawek przewidzianych w art. 26 p. 4 i części IV, powyższego Dekretu.

§ 16.

Grzywny wymierzone prawomocnymi nakazami karnymi przez władze, wyszczególnione w § 1 wpływają do Kas Zarządów gmin, jako dochody budżetowe właściwego Związku terytorialnego, o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej. (Dekret z dnia 3.IV.1948 r. Dz. Ust. R. P: Nr 18 poz. 126 art. 1 oraz okólnik Nr 34 Min. Adm. Publ. z dnia 28.IV.1948 r. — Dz. Urzęd. Min. Adm. Publ. Nr 15, poz. 128 z 1948 r.):

Również dotyczy to w konkretnym wypadku kosztów postępowania, kosztów upomnienia oraz kosztów egzekucyjnych.

§ 17.

Przy wymiarze kar nakazami karnymi należy przestrzegać odnośnych postanowień instrukcji w sprawie orzecznictwa karno-administracyjnego władz administracji ogólnej i samorządu terytorialnego (zeszyt Nr 14 z 1947 r. Przepisów z zakresu prawa administracyjnego — str. 64).

WOJEWODA w/z mgr W. Białkowski,
Wicewojewoda

Poz. 294.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 20 maja 1949 r.

w sprawie sposobu udzielania kredytów na cele budownictwa.

Nr. Odb. B. IV-3/2/5/49.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych
(wszystkich)

Urząd Wojewódzki Warszawski przesyła poniższy odpis pisma N.K.O.W.L, dz. 353/49 z dnia 6 maja 1949 r. do wiadomości i stosowania.

Jednocześnie Wojewódzki Wydział Odbudowy poleca, sprawy Budownictwa Spółdzielni Produkcyjnych załatwiać w pierwszej kolejności i terminie.

Za WOJEWODĘ: Inż. St. Staszewski, Naczelnik Wydziału

Ministerstwo Odbudowy Warszawa, dnia 6 maja 1949 r.

Naczelnny Komisariat
Odbudowy Wsi

L. dz. K. O. W. 3530/49.

Do

Państwowego Banku Rolnego
Instytucja Centralna

w miejscu

W związku z objęciem państwową pomocą kredytową (przeznaczoną na cele budowlane) coraz to liczniej powstających Spółdzielni Produkcyjnych, zachodzi konieczność ustalenia sposobu udzielania kredytów na ten cel oraz jego zabezpieczenia.

Na powyższy cel pomoc udzielana będzie w ramach limitowanych zwrotnych środków finansowych Planu Inwestycyjnego na rok 1949 Cz. 21 — Ministerstwo Odbudowy, L. dz. 6 Odbudowy Wsi, § 15 — zagospodarowanie spółdzielni produkcyjnych, na warunkach następujących:

1. Akcja państwowej pomocy kredytowej w zagospodarowaniu spółdzielni produkcyjnych (na cele budowlane) prowadzona będzie na terenie wszystkich województw z centralnej dyspozycji Ministerstwa Odbudowy — Naczelnego Komisarza Odbudowy Wsi.

2. Państwową pomocą kredytową w zagospodarowaniu spółdzielni produkcyjnych (na cele budowlane) objęte być mogą spółdzielnie produkcyjne wszystkich trzech typów.

3. Państwowa pomoc kredytowa przeznaczona jest na budownictwo zespołowe w spółdzielni produkcyjnej: (budynki gospodarcze, spichlerze, szopy do maszyn i ewentualnie inne urządzenia niezbędne do racjonalnej gospodarki członków spółdzielni zespołowej) oraz na indywidualne budynki mieszkaniowe i gospodarcze.

4. Wysokość i zakres państwowej pomocy kredytowej na poszczególne spółdzielnie ustala Naczelnny Komisarz Odbudowy Wsi na wniosek spółdzielni zaopiniowany przez Okręgową Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, w odniesieniu do budynków zespołowych względnie na wniosek członków spółdzielni zaopiniowany przez Zarząd Spółdzielni na cele budowlane jego zagrody.

5. Państwowa pomoc kredytowa dla spółdzielni produkcyjnych na budynki zespołowe jak i indywidualne członków spółdzielni opłacana będzie w 24 równych ratach rocznych, płatnych 1 grudnia każdego roku, przy czym pierwsza rata płatna będzie po upływie 6 lat od daty wypłaty pomocy kredytowej.

Dłużnikom przysługuje w każdym czasie prawo przedterminowej spłaty.

Od kredytów zarówno na budownictwo zespołowe, jak i na indywidualne budynki członków spółdzielni, Państwowy Bank Rolny pobierać będzie odsetki w wysokości 1% rocznie.

6. Przyznana pomoc kredytowa zabezpieczona będzie:

a) przy budownictwie zespołowym — skryptami dłużnymi, podpisanymi przez przewodniczącego i jednego z członków Zarządu oraz prowadzącego rachunkowość tej spółdzielni zgodnie ze statutem spółdzielni produkcyjnej;

b) przy budownictwie indywidualnym członków spółdzielni skryptami dłużnymi podpisanymi przez członka spółdzielni i z reguły przez jego współmałżonka. W przypadku braku współmałżonka, skrypt dłużny podpisany przez zaciągającego pożyczkę, zaopatrzone będzie ponadto w porękę dorosłego syna lub dorosłej córki, wspólnie z dłużnikiem gospodarczym, a w braku tych ostatnich — porękę osoby obcej wskazanej przez zaciągającego pożyczkę.

7. Państwowy Bank Rolny udziela państwowej pomocy kredytowej po uprzednim złożeniu w Oddziale Banku:

a) przy budownictwie zespołowym — odpis protokołu z uchwałą o założeniu spółdzielni, przyjęciu statutu oraz odpisu uchwały upoważniającej zarząd do zaciągania pożyczki budowlanej ze wskazaniem jej wysokości, przy budownictwie indywidualnym członków spółdzielni odpisu protokołu z uchwałą

o założeniu spółdzielni i przyjęcie statutu, o ile protokół ten nie został uprzednio złożony w Banku;

- b) dokumentacji technicznej wg. zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 14 marca 1949 r. L. dz. 11/20 Sekr./3298/49.
- c) odpisu umowy z przedsiębiorstwem budowlanym, o ile roboty prowadzi przedsiębiorstwo oraz,
- d) skryptu dłużnego wg. ustalonego wzoru.
8. Inwestycje związane z odbudową i zabudową spółdzielni produkcyjnych zwolnione są od dokumentacji prawnej zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Odbudowy z dnia 2 kwietnia 1949 r. L. dz. D. VII. 3779/49.
9. Wypłata państwowej pomocy kredytowej nastąpi na warunkach jak niżej:
- a) przy robotach wykonywanych sposobem gospodarczym wypłata następuje częściami w miarę postępowania robót.

Zaliczka w wysokości 40 — 50% przyznanej pomocy kredytowej wypłacona będzie na wniosek zarządu spółdzielni produkcyjnej, ze wskazaniem przeznaczenia tej zaliczki. Wyliczenie się z zaliczek winno nastąpić przez złożenie do Banku rachunków lub innych dowodów zużycia pomocy kredytowej, najpóźniej w terminie 3 miesięcy od daty otrzymania zaliczki. Wypłata następnych części pomocy kredytowej nastąpi na warunkach jak wyżej.

- b) przy prowadzeniu przez przedsiębiorstwo budowlane realizacja pomocy kredytowej nastąpi częściami w miarę postępu robót na podstawie złożonych przez przedsiębiorstwo rachunków przejściowych za wykonane roboty, zatwierdzonych po sprawdzeniu z kosztorysem i faktycznym stanem robót na miejscu, przez Wojewódzki Wydział Odbudowy, w ramach sprawowanego kierownictwa robót.

Wypłata ostatniej części pomocy kredytowej, nastąpi na podstawie ostatecznego rachunku, złożonego przez przedsiębiorstwo i zatwierdzonego przez Wojewódzki Wydział Odbudowy lub Inspektora Nadzoru.

10. Na państwowym Banku Rolnym ciąży obowiązek przeprowadzania kontroli zużycia pomocy kredytowej, niezależnie od kontroli przeprowadzonej przez organa Ministerstwa Odbudowy.

Podsekretarz Stanu: (—) inż. S. Pietrusiewicz

Poz. 295.

OGŁOSZENIE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 25 sierpnia 1949 r.

o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości, położonych w granicach terytorialnych wsi Prostyń, na rzecz Skarbu Państwa — na cele kolejowe.

Nr. AP. IV-4/38/49.

W myśl art. 4 dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939 — 1945 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 20, poz. 138) oraz art. 14 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24 września 1934 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 83, poz. 776), podaję do publicznej wiadomości, że na wniosek Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie z dnia 30 kwietnia 1949 r. Nr Pr. G-3/31/49, zatwierdzony dnia 14 lipca 1949 r. przez Ministra Komunikacji, na podstawie art. 12 powołanego prawa, wszczynam postępowanie wywłaszczeniowe odnośnie nieruchomości położonych we wsi Prostyń pow. węgrowskiego, stanowiących własność Obywateli: Franciszka Pieńkowskiego, S-ców Józefa Frydrycha, Leokadii Dąbrowskiej, Edwarda Dębowa, Bronisława Gosia, Edwarda Wyszokogrodzkiego, S-ców Michała Wrzoska, Leonarda Dymowskiego, Jana Ryteł, Antoniny Jasińskiej, Jana Gałazki, Stefana Jakubika, Stefana Kowalewskiego, Jana Rutkowskiego, Jana Watoszka, Aleksandra Gosia i S-ców Bolesława Gosia, Zofii Borowej, Stanisława Kolaty, Bronisława Sobotka, Feliksa Stańczewskiego, Zofii Kamieńskiej, Wiktora Sobotka, Jana Bronisza, Aleksandra Dąbkowskiego, Adama Maciocha, Antoniego Rostek, Lucjana Skarpetkowskiego, Stefana Dudek, Mieczysława Bronisza, Aleksandra Konkowskiego, Edwarda Wyszokogrodzkiego, Floriana Dębowlak, Anieli Pomrów, S-ców Aleksandra Jasińskiego, Stanisława Książek, Marianny Dąbrowskiej, Aleksandra Jakubik, Marianny Borowej, Władysława Sobotka, Anny Młynarczyk, Stanisława Wierzchowskiego, Bolesława Spalitabaka, Szczepana Sobotka i Stanisława Sobotka.

Wywłaszczenie wym. nieruchomości ma być dokonane na rzecz Skarbu Państwa na cele kolejowe i polegać będzie na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Ulegające wywłaszczeniu nieruchomości stanowią grunty orne i łąki o ogólnej powierzchni 2 ha, 1882 m. kw.

Plan sytuacyjny i inne załączniki dotyczące wywłaszczanych nieruchomości, wyłożone zostały w lokalu Zarządu Gminy Prostyń do przejrzania w okresie dni 14-tu i w tym terminie wolno każdej osobie interesowanej zgłaszać wnioski lub sprzeciwy, które należy składać na ręce przełożonego gminy.

WOJEWODA: L. Dura

TŁOCZONO Z POLECENIA WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

Ogłoszenia przyjmuje Administracja „Warszawskiego Dziennika Wojewódzkiego“ w Urzędzie Wojewódzkim w Pruszkowie, ul. Kraszewskiego 27 codziennie — oprócz niedziel i świąt — w godzinach od 11-ej do 13-ej.

Należność za numery Dziennika Wojewódzkiego i ogłoszenia od dnia 1 stycznia 1949 r. należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. I-784, „Administracja Warszawskiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Cena ogłoszeń: 1-stronic, do 160 wierszy — 8.000 zł — 3/4 strony do 120 w. — 7.000 zł — 1/2 strony do 80 w. — 5.500 zł — 1/4 strony do 40 wierszy 3.000 zł — 1/8 strony do 20 w. — 2.000 zł.

Ogłoszenia tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej.

Ogłoszenie o zmianie nazwiska — ryczałt 1.200 zł (wraz z egzemplarzem dowodowym)

Ogłoszenie o zagubieniu dokumentów — ryczałt 300 zł (wraz z egzemplarzem dowodowym).

Ogłoszenia drobne do 100 wyrazów — 30 zł wyraz.

Prenumerata Warszawskiego Dziennika Wojewódzkiego za 1 egzemplarz wynosi rocznie 1.500 zł, półrocznie — 800 zł, kwartalnie — 500 zł.

Cena jednego egzemplarza Dziennika Wojewódzkiego 21 80